

Mark Twain

Ádám és Éva naplója • ÁDÁM NAPLÓJA – 3. RÉSZLET

(folytatás a 73. oldalról)

Három hónappal később

SZERDA

Az ádámí kenguru nem akarja abbahagyni a növekedést, ami véleményem szerint igen különös és nyugtalanító. Nem ismerek kengurut, amelynek ilyen hosszú időre volna szüksége a kifejlődéséhez. A fején most már prém is van. Nem valódi kenguruprém, inkább olyan, mint a mi hajunk, csak sokkal finomabb és puhább. És nem fekete, hanem vörös. Csak legalább még egy példányt tudnék fogni! Sajnos nincs rá semmi kilátás – kétségtelen, hogy ez egy új fajtának egyetlen példánya. Ezt most egészen biztosan megállapítottam. Tegnap ugyanis egy igazi kengurut fogtam és hazavittem. Azt hittem, a mi példányunk nagyon magányosnak érzi magát, és bizonyára örül majd a kenguru játszótársának, hiszen eddig rokonok nélkül nőtt fel. Ha már ilyen elhagyatott közöttünk – olyan idegenek között, akik semmit sem tudnak az ő fajtája erkölcseiről és szokásairól –, kell hogy egy kenguru láttára bizonyos rokoni örömet érezzen, még akkor is, ha kissé távoli ez a rokonság. Kiderült azonban, hogy alaposan melléfogtam. Mihelyt megpillantotta a kengurut, olyan félelem fogta el, mely elárulta, hogy ilyenfajta állatot még sohasem látott.

Legszívesebben visszaadnám a szabadságát. Erről azonban Éva hallani sem akar. Ez a megoldás kegyetlenségnek látszik, ami egészen távol áll Évától. (Az utóbbi időben gyökeret vert bennem az a gyanú, hogy Éva jóval többet tud a rejtélyes lény eredetéről, mint amennyit nekem bevallott.)

Öt hónappal később

VASÁRNAP

Mégsem kenguru! Nem. Most már ugyanis hátsó lábain egyenest tudja magát tartani, miközben Éva ujjába kapaszkodik. Pár lépést botorkál, aztán ismét elesik. Valószínűleg egy medvefajta! A medvék egyébként veszedelmesek, ezt megfigyeltem, amikor elnézegettem a vadállatok küzdelmeit. Ezért most már hamarosan intézkednem kell: nem sokáig engedhetem meg az állatkánknak, hogy szájkosár nélkül szaladgáljon.

Két héttel később

Csütörtök

Megvizsgáltam a száját. Egyelőre még nem veszélyes, mert csak egy foga van. De annál nagyobb lármát csap, főleg éjszaka. Jobbnak láttam, hogyha kiköltözködöm. De reggelként, reggeli után, mindig átmegek egy kicsit, és megnézem, hogy újabb foga kijött-e már. Amikor az egész szája megtelik fogakkal, akkor legfőbb ideje lesz, hogy elküldjük. Különben túlságosan veszélyessé válhat.

(folytatás a 123. oldalon)

